

KIỂM SOÁT QUYỀN LỰC TRONG QUÁ TRÌNH CHUYỂN ĐỔI MÔ HÌNH BỘ MÁY - THÁCH THỨC VÀ GIẢI PHÁP

TRẦN LINH HUÂN
Trường Đại học Luật Thành phố Hồ Chí Minh
TRẦN MINH CHƯƠNG
Trường Đại học Nguyễn Tất Thành

Nhận bài ngày 12/9/2025. Sửa chưa xong 26/9/2025. Duyệt đăng 30/9/2025.

Abstract

In response to the urgent need for institutional reform and the establishment of a modern, effective, and efficient public administration, Vietnam's process of restructuring the organizational model of the state apparatus has advanced vigorously with several groundbreaking initiatives. Nevertheless, within this transformative context, power control has emerged as a fundamental challenge requiring comprehensive understanding and systematic resolution. Ensuring that state power operates within legal boundaries with defined limits and effective oversight is essential to preventing abuse of authority, arbitrary governance, and to upholding the rule of law while reinforcing public confidence in government institutions. This article analyzes the key challenges to power control during Vietnam's organizational restructuring process and proposes targeted solutions to ensure that reform efforts are implemented efficiently, transparently, and sustainably.

Keywords: Challenges, organizational restructuring, power control, solutions.

1. Đặt vấn đề

Trong tiến trình cải cách toàn diện hệ thống chính trị, việc chuyển đổi mô hình tổ chức bộ máy nhà nước theo hướng tinh gọn, hiệu lực, hiệu quả đang trở thành xu thế tất yếu nhằm đáp ứng yêu cầu phát triển bền vững, hội nhập quốc tế và nâng cao năng lực quản trị quốc gia. Tuy nhiên, quá trình chuyển đổi mô hình bộ máy không chỉ đặt ra những vấn đề về tổ chức, nhân sự và pháp lý mà còn kéo theo nhiều thách thức trong việc bảo đảm cơ chế kiểm soát quyền lực, một yếu tố cốt lõi nhằm duy trì nguyên tắc pháp quyền, ngăn ngừa lạm quyền, tha hóa quyền lực và bảo vệ lợi ích hợp pháp của nhân dân. Trong bối cảnh quyền lực nhà nước có nguy cơ bị tập trung quá mức hoặc phân tán thiếu kiểm soát do các điều chỉnh về mô hình tổ chức, việc thiết lập một cơ chế kiểm soát quyền lực hiệu quả, đồng bộ và phù hợp với mô hình mới là yêu cầu cấp thiết. Điều này không chỉ đòi hỏi sự đổi mới trong thiết kế thể chế, phân quyền, phân cấp hợp lý giữa các cấp chính quyền mà còn cần cơ chế giám sát chặt chẽ từ phía cơ quan dân cử, tổ chức chính trị – xã hội và đặc biệt là sự tham gia tích cực của người dân. Trên cơ sở đó, việc nghiên cứu, phân tích những thách thức và đề xuất giải pháp bảo đảm kiểm soát quyền lực trong quá trình chuyển đổi mô hình bộ máy có ý nghĩa lý luận và thực tiễn sâu sắc, góp phần hoàn thiện nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam trong giai đoạn phát triển mới.

2. Nội dung nghiên cứu

2.1. Thách thức đặt ra trong việc sửa đổi Hiến pháp về vấn đề kiểm soát quyền lực trong quá trình chuyển đổi mô hình bộ máy tại Việt Nam hiện nay

Việc sửa đổi Hiến pháp liên quan đến kiểm soát quyền lực trong bối cảnh chuyển đổi mô hình bộ máy nhà nước tại Việt Nam hiện nay đặt ra nhiều thách thức phức tạp, đòi hỏi sự cân nhắc kỹ lưỡng để đảm bảo hiệu lực quản trị, tính minh bạch và sự ổn định chính trị. Một số vấn đề thách thức có thể kể đến như:

Email: tlhuan@hcmulaw.edu.vn

2.1.1. Thiếu cơ chế kiểm soát quyền lực hai chiều

Hiến pháp năm 2013 đã thiết lập nguyên tắc phân công, phối hợp và kiểm soát quyền lực giữa các cơ quan trong bộ máy nhà nước nhằm bảo đảm sự vận hành cân bằng và hiệu quả của quyền lực nhà nước trong khuôn khổ Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa [1]. Tuy nhiên, trên thực tế, cơ chế kiểm soát quyền lực hiện nay chủ yếu diễn ra theo một chiều, thể hiện rõ nhất ở việc Quốc hội thực hiện quyền giám sát đối với Chính phủ, Tòa án nhân dân tối cao và Viện kiểm sát nhân dân tối cao, trong khi lại thiếu vắng hoặc chưa hình thành rõ nét các cơ chế kiểm soát ngược lại từ phía hành pháp và tư pháp đối với cơ quan lập pháp [2]. Sự mất cân đối trong cơ chế kiểm soát hai chiều này dẫn đến nguy cơ mất cân bằng quyền lực giữa các nhánh quyền lực nhà nước, làm suy giảm hiệu quả giám sát lẫn nhau và tạo ra những khoảng trống trong việc bảo đảm tính minh bạch, trách nhiệm giải trình của Quốc hội.

2.1.2. Chuyển đổi mô hình bộ máy hành chính và phân cấp quyền lực

Quá trình chuyển đổi mô hình bộ máy hành chính theo hướng tinh gọn, hiệu lực và hiệu quả đang được đẩy mạnh, trong đó đáng chú ý là chủ trương sáp nhập các đơn vị hành chính và xây dựng mô hình chính quyền địa phương hai cấp, theo hướng bỏ cấp huyện. Đây là bước đi phù hợp với yêu cầu cải cách thể chế và nâng cao chất lượng quản trị công trong bối cảnh mới. Tuy nhiên, sự thay đổi căn bản về mô hình tổ chức này cũng đặt ra nhiều thách thức phức tạp, nhất là trong việc xác định rõ ràng thẩm quyền, trách nhiệm và cơ chế phối hợp giữa các cấp chính quyền. Khi quyền lực được phân cấp mạnh hơn cho chính quyền cấp tỉnh và cấp cơ sở, yêu cầu đặt ra là phải có cơ chế pháp lý minh bạch và nhất quán để bảo đảm sự phân định hợp lý giữa quyền quyết định, quyền giám sát và quyền chịu trách nhiệm [3]. Nếu thiếu những thiết kế thể chế chặt chẽ, việc phân quyền có thể dẫn đến tình trạng chông chéo chức năng, đùn đẩy trách nhiệm hoặc lạm quyền tại địa phương.

2.1.3. Hiệu quả hạn chế của cơ chế kiểm soát quyền lực từ xã hội

Mặc dù hệ thống pháp luật hiện hành đã ghi nhận vai trò quan trọng của xã hội trong việc tham gia giám sát hoạt động của các cơ quan nhà nước, xem đây như một kênh kiểm soát quyền lực thiết yếu trong Nhà nước pháp quyền nhưng trên thực tế, hiệu quả của cơ chế giám sát xã hội vẫn còn nhiều hạn chế. Một trong những nguyên nhân chính dẫn đến tình trạng này là do pháp luật còn thiếu các quy định cụ thể, rõ ràng và có tính khả thi cao về cách thức, quy trình và phạm vi tham gia giám sát của người dân cũng như các tổ chức xã hội. Nhiều quy định mới chỉ dừng lại ở mức khái quát về quyền giám sát, trong khi chưa làm rõ cơ chế thực hiện, chưa xác lập công cụ pháp lý bảo vệ quyền giám sát cũng như nghĩa vụ tiếp thu và phản hồi của các cơ quan nhà nước. Bên cạnh đó, năng lực thực tiễn, nguồn lực và vị thế pháp lý của các tổ chức xã hội, các hội nghề nghiệp, đoàn thể quần chúng và cá nhân công dân trong việc thực hiện quyền giám sát cũng còn nhiều hạn chế, nhất là khi đối diện với các vấn đề có tính chất kỹ thuật cao hoặc liên quan đến các quyết sách mang tính vĩ mô. Trong điều kiện đó, quyền giám sát của xã hội dễ bị hình thức hóa, thiếu sức nặng trong tác động đến quá trình hoạch định và thực thi chính sách.

2.1.4. Thiếu cơ chế kiểm soát quyền lực ở cấp địa phương

Trong quá trình đẩy mạnh cải cách hành chính và hoàn thiện thể chế, việc phân cấp và phân quyền mạnh mẽ cho chính quyền địa phương đã và đang được xem là giải pháp quan trọng nhằm nâng cao tính chủ động, linh hoạt và hiệu quả trong quản lý, điều hành. Việc trao thêm quyền hạn cho địa phương không chỉ giúp rút ngắn quy trình xử lý công việc mà còn tạo điều kiện để chính quyền địa phương chủ động giải quyết các vấn đề phát sinh phù hợp với đặc thù của từng địa bàn. Tuy nhiên, đi kèm với lợi ích đó là những thách thức đáng kể liên quan đến việc kiểm soát quyền lực, khi mà hệ thống giám sát và chế tài đối với các cơ quan chính quyền địa phương chưa thực sự rõ ràng, đầy đủ và hiệu quả. Việc thiếu vắng một cơ chế kiểm soát quyền lực được thiết kế chuyên biệt và phù hợp với bối cảnh phân quyền dễ dẫn đến nguy cơ lạm quyền, tùy tiện trong thực thi công vụ hoặc hình thành các nhóm lợi ích cục bộ gây ảnh hưởng đến tính khách quan và minh bạch trong hoạt động quản lý nhà nước. Trong khi đó, vai trò giám sát của các cơ quan dân cử ở địa phương vẫn còn mang tính hình thức, chưa đủ mạnh để phát hiện, ngăn chặn và xử lý kịp thời các biểu hiện lạm dụng quyền lực hoặc sai phạm trong quản lý.

2.1.5. Thiếu cơ chế kiểm soát quyền lực trong quá trình chuyển đổi mô hình bộ máy

Việc chuyển đổi mô hình tổ chức bộ máy hành chính là một bước đi quan trọng trong tiến trình cải cách thể chế, nhằm hướng đến mục tiêu tinh gọn, nâng cao hiệu quả quản lý và xây dựng một nền hành chính hiện đại, chuyên nghiệp, hoạt động vì dân. Tuy nhiên, quá trình chuyển đổi này không chỉ đơn thuần là sự sắp xếp lại cơ cấu tổ chức mà còn kéo theo những thay đổi sâu rộng về chức năng, nhiệm vụ, thẩm quyền và mối quan hệ giữa các cấp, các cơ quan trong bộ máy nhà nước. Trong bối cảnh đó, nếu không được đặt trong khuôn khổ của một cơ chế kiểm soát quyền lực đầy đủ, rõ ràng và hiệu quả, quá trình chuyển đổi có thể tiềm ẩn nguy cơ làm xuất hiện các khoảng trống quyền lực, sự chông chéo về thẩm quyền hoặc tình trạng lạm quyền, tùy tiện trong thực thi công vụ. Thực tế cho thấy, việc thiếu một thiết kế thể chế đồng bộ để kiểm soát quyền lực trong suốt quá trình cải cách có thể dẫn đến mất cân bằng trong phân công nhiệm vụ, giảm tính minh bạch trong vận hành bộ máy và ảnh hưởng tiêu cực đến hiệu quả quản lý nhà nước. Đặc biệt, khi quyền lực được tái cấu trúc mà không có cơ chế giám sát phù hợp đi kèm thì các nguyên tắc pháp quyền, trách nhiệm giải trình và liêm chính công vụ rất dễ bị suy giảm.

2.1.6. Thiếu cơ chế kiểm soát quyền lực trong quá trình thực hiện cải cách hành chính

Cải cách hành chính là một trong những nhiệm vụ trọng tâm trong quá trình xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa, với mục tiêu xuyên suốt là tinh gọn bộ máy, nâng cao hiệu quả quản lý và phục vụ tốt hơn nhu cầu của người dân và doanh nghiệp. Tuy nhiên, quá trình này cũng đồng thời đặt ra những thách thức lớn trong việc bảo đảm kiểm soát quyền lực một cách hiệu quả và thực chất. Khi cơ cấu tổ chức, chức năng và thẩm quyền của các cơ quan hành chính được điều chỉnh, sắp xếp lại để phù hợp với mô hình mới thì nguy cơ lạm quyền, tùy tiện trong thực thi công vụ hoặc sự hình thành các vùng trũng quyền lực trở nên rõ rệt hơn nếu không đi kèm với các cơ chế kiểm soát chặt chẽ. Trên thực tế, một trong những bất cập hiện nay là thiếu vắng một cơ chế kiểm soát quyền lực cụ thể, minh bạch và có tính cưỡng chế đủ mạnh trong suốt quá trình thực hiện cải cách hành chính [4]. Việc này dẫn đến tình trạng cải cách diễn ra theo hướng kỹ thuật, tổ chức mà chưa chú trọng đầy đủ đến khía cạnh thể chế, đặc biệt là khâu bảo đảm cho quyền lực hành chính được thực thi trong khuôn khổ pháp luật, có sự giám sát và chịu trách nhiệm rõ ràng.

2.2. Một số giải pháp khắc phục

Để khắc phục những vấn đề thách thức đang tồn tại đòi hỏi cần phải:

2.2.1. Hoàn thiện cơ chế kiểm soát quyền lực hai chiều giữa các nhánh quyền lực nhà nước [5]

Để bảo đảm sự cân bằng và hiệu quả của quyền lực trong Nhà nước pháp quyền, cần khẩn trương hoàn thiện cơ chế kiểm soát hai chiều giữa lập pháp, hành pháp và tư pháp. Hiện nay, kiểm soát chủ yếu diễn ra một chiều từ cơ quan lập pháp, trong khi thiếu thiết chế cho phép hành pháp và tư pháp giám sát, phản biện hoạt động lập pháp, dẫn đến nguy cơ mất cân đối quyền lực. Vì vậy, cần bổ sung quy định hiến định cho phép Chính phủ, Tòa án hoặc Viện kiểm sát kiến nghị sửa đổi luật, đề nghị Quốc hội xem xét lại các quy định mâu thuẫn hoặc vi hiến. Khi Tòa án Hiến pháp được thành lập, cơ quan này nên được giao thẩm quyền kiểm tra tính hợp hiến của văn bản do Quốc hội và các cơ quan lập pháp ban hành, trở thành “trọng tài hiến pháp” bảo đảm trật tự và kiểm soát quyền lực chặt chẽ, dân chủ. Cơ chế hai chiều này sẽ hoàn thiện hệ thống pháp luật, nâng cao tính minh bạch và trách nhiệm của các cơ quan quyền lực, khẳng định nguyên tắc thượng tôn Hiến pháp và pháp luật.

2.2.2. Thiết kế lại thể chế phân cấp, phân quyền theo hướng rõ ràng, minh bạch và kiểm soát được

Phân cấp, phân quyền là xu thế tất yếu để nâng cao hiệu quả quản lý, phát huy tính chủ động của chính quyền địa phương và tạo thuận lợi cho người dân, doanh nghiệp tiếp cận dịch vụ công. Tuy nhiên, quá trình này chỉ bền vững khi đặt trong khuôn khổ pháp lý thống nhất và có cơ chế kiểm soát chặt chẽ. Hiến pháp cần quy định rõ nguyên tắc phân quyền và cơ chế giám sát giữa trung ương và địa phương, đồng thời bảo đảm quyền lực được phân cấp không bị lạm dụng hay né tránh trách nhiệm. Việc sửa đổi Hiến pháp nên hướng tới thiết lập cơ chế kiểm tra, giám sát chéo, quy định minh bạch

thẩm quyền và trách nhiệm giải trình ở từng cấp. Cùng với đó, bộ máy hành chính cần được tổ chức lại để phân định ranh giới quản lý rõ ràng, tăng tính minh bạch và chuyên nghiệp, kết hợp các công cụ giám sát hiệu quả nhằm bảo đảm cân bằng giữa phân quyền và kiểm soát, góp phần xây dựng nền quản trị hiện đại, phát triển bền vững.

2.2.3. Củng cố và thể chế hóa vai trò giám sát của xã hội

Để bảo đảm minh bạch, trách nhiệm và liêm chính trong hoạt động công quyền, cần tăng cường và luật hóa quyền giám sát của xã hội đối với quyền lực nhà nước. Hiến pháp nên được sửa đổi để mở rộng và cụ thể hóa quyền giám sát của nhân dân, tổ chức xã hội, cơ quan báo chí và các chủ thể dân sự, bao gồm phạm vi giám sát, quyền tiếp cận thông tin đầy đủ, cơ chế yêu cầu phản hồi bắt buộc và chế tài bảo vệ người giám sát. Đồng thời, cần hỗ trợ về thể chế, tài chính và kỹ thuật cho các tổ chức xã hội để họ đủ năng lực và địa vị pháp lý thực hiện giám sát độc lập, hiệu quả. Sự tham gia giám sát chủ động của xã hội sẽ giúp kiểm soát quyền lực dân chủ, thúc đẩy hoàn thiện chính sách, nâng cao chất lượng quản trị công và củng cố niềm tin của nhân dân vào bộ máy nhà nước trong bối cảnh đổi mới và hội nhập.

2.2.4. Xây dựng cơ chế kiểm soát quyền lực phù hợp với mô hình bộ máy chính quyền địa phương mới

Trong quá trình sửa đổi Hiến pháp và hoàn thiện luật tổ chức bộ máy, cần thiết lập cơ chế kiểm soát quyền lực chặt chẽ cho cấp địa phương nhằm bảo đảm minh bạch, liêm chính và hiệu quả quản lý [6]. Hiến pháp nên quy định rõ nguyên tắc kiểm soát quyền lực ở địa phương, làm cơ sở triển khai các thiết chế giám sát thực chất. Trọng tâm là nâng cao vai trò Hội đồng nhân dân như cơ quan quyền lực địa phương, có đủ thẩm quyền và công cụ để giám sát toàn diện hoạt động của Ủy ban nhân dân và đội ngũ cán bộ công chức. Đồng thời, cần mở rộng quyền và phạm vi giám sát của cơ quan dân cử, bảo đảm quyền lực hành chính được thực hiện đúng pháp luật, có trách nhiệm và vì lợi ích nhân dân. Bên cạnh đó, phải thiết lập các cơ chế thanh tra, kiểm toán và kiểm tra độc lập do trung ương quản lý, bảo đảm giám sát khách quan và hiệu lực cao. Hệ thống kiểm soát đồng bộ này sẽ nâng cao hiệu quả hoạt động của chính quyền địa phương, kiểm soát quyền lực dân chủ, công khai và tạo nền tảng vững chắc cho phân cấp, phân quyền bền vững trong giai đoạn mới.

2.2.5. Đặt kiểm soát quyền lực là một nguyên tắc xuyên suốt trong cải cách mô hình bộ máy hành chính

Trong tiến trình cải cách tổ chức bộ máy hành chính nhà nước, đặc biệt là trong bối cảnh sửa đổi Hiến pháp và hoàn thiện thể chế, việc đặt kiểm soát quyền lực như một nguyên tắc xuyên suốt có ý nghĩa hết sức quan trọng để bảo đảm rằng mọi sự chuyển đổi về cơ cấu, chức năng và thẩm quyền của các cơ quan công quyền đều diễn ra trong khuôn khổ pháp lý chặt chẽ, có kiểm soát và không tạo ra nguy cơ lạm quyền. Việc sửa đổi Hiến pháp cần thể hiện rõ nguyên tắc này bằng cách quy định rằng bất kỳ sự thay đổi nào về mô hình tổ chức, tinh giản bộ máy hoặc phân bổ lại quyền lực giữa các cơ quan nhà nước cũng phải đi kèm với thiết kế tương ứng về cơ chế kiểm soát quyền lực. Trên cơ sở đó, cần tiến tới luật hóa nguyên tắc chuyển đổi có kiểm soát, tức là trong mỗi đợt cải cách hành chính, phải thiết lập song song các công cụ đánh giá khách quan, phản biện độc lập và báo cáo minh bạch để phát hiện và ngăn chặn nguy cơ xuất hiện các vùng trũng quyền lực không chịu sự giám sát đầy đủ từ bên trong hoặc bên ngoài hệ thống. Điều này sẽ góp phần duy trì sự cân bằng và lành mạnh trong phân bổ quyền lực hành chính, đồng thời củng cố niềm tin của xã hội vào chất lượng và tính chính danh của cải cách. Ngoài ra, cần xem xét việc xây dựng một bộ chỉ số liêm chính hành chính quốc gia làm công cụ đánh giá định kỳ quá trình thực hiện cải cách thể chế, thông qua đó giúp phát hiện sớm các biểu hiện lệch chuẩn trong thực thi công vụ và tạo cơ sở dữ liệu tin cậy phục vụ cho việc giám sát, điều chỉnh chính sách kịp thời. Đặt kiểm soát quyền lực ở vị trí trung tâm của cải cách không chỉ bảo đảm tính bền vững cho quá trình tinh gọn bộ máy mà còn góp phần hoàn thiện nền hành chính dân chủ, hiệu quả và liêm chính trong tương lai.

2.2.6. Lồng ghép kiểm soát quyền lực vào toàn bộ quá trình cải cách hành chính

Trong quá trình sửa đổi Hiến pháp nhằm phục vụ cho mục tiêu cải cách hành chính toàn diện, cần xác định rõ rằng kiểm soát quyền lực không chỉ đơn thuần là hoạt động phát hiện và xử lý vi phạm sau

khi đã xảy ra mà phải được thiết kế như một quy trình xuyên suốt, gắn liền với mọi giai đoạn của chu trình quản lý nhà nước, từ khâu xây dựng chính sách, tổ chức thực hiện cho đến đánh giá kết quả. Việc lồng ghép kiểm soát quyền lực vào toàn bộ tiến trình cải cách hành chính không chỉ giúp nâng cao tính minh bạch và trách nhiệm giải trình của các chủ thể công quyền mà còn tạo ra cơ chế phòng ngừa hiệu quả đối với các biểu hiện lạm dụng quyền lực, thiếu trách nhiệm hoặc hành vi tùy tiện trong quản lý. Trên cơ sở đó, cần được quy định rõ trong Hiến pháp nguyên tắc trách nhiệm giải trình hành chính như một yêu cầu bắt buộc đối với mọi cấp chính quyền và cơ quan nhà nước, bảo đảm rằng mọi quyết định hành chính đều phải có cơ sở pháp lý rõ ràng, được giải thích hợp lý và chịu sự giám sát công khai. Đồng thời, cần thiết kế một hệ thống chỉ số đánh giá hiệu quả hoạt động công vụ với sự tham gia của người dân và các tổ chức xã hội, nhằm bảo đảm tính khách quan, toàn diện và phản ánh thực chất hiệu quả quản trị công. Ngoài ra, việc xây dựng một cơ chế theo dõi và cảnh báo sớm về nguy cơ lạm quyền, đặc biệt trong các lĩnh vực nhạy cảm như cấp phép đầu tư, quy hoạch, đấu thầu hoặc phân bổ ngân sách, cũng là yêu cầu cấp thiết để bảo vệ nguyên tắc công bằng, liêm chính và ngăn ngừa hình thành các lợi ích nhóm trong quá trình vận hành bộ máy nhà nước. Khi kiểm soát quyền lực được tích hợp chặt chẽ vào toàn bộ quá trình cải cách, cải cách hành chính sẽ không chỉ dừng lại ở việc tinh giản bộ máy mà còn thực sự hướng đến mục tiêu xây dựng một nền hành chính hiện đại, công khai, minh bạch và lấy phục vụ nhân dân làm trung tâm.

3. Kết luận

Kiểm soát quyền lực trong quá trình chuyển đổi mô hình bộ máy nhà nước không chỉ là yêu cầu kỹ thuật trong thiết kế thể chế mà còn là yếu tố cốt lõi để bảo đảm tính hợp hiến, hợp pháp, minh bạch và hiệu lực trong quản trị quốc gia. Quá trình cải cách tổ chức bộ máy, dù với mục tiêu tinh gọn, nâng cao hiệu quả hay tăng cường tính chủ động cho các cấp chính quyền, nếu không đi đôi với cơ chế kiểm soát quyền lực chặt chẽ, rõ ràng và hiệu quả sẽ tiềm ẩn nguy cơ dẫn đến lạm quyền, mất cân bằng quyền lực, suy giảm trách nhiệm giải trình và tạo ra những khoảng trống pháp lý khó kiểm soát. Do đó, kiểm soát quyền lực cần được đặt như một nguyên tắc xuyên suốt trong mọi giai đoạn của cải cách, từ khâu thiết kế chính sách, phân cấp, phân quyền, tổ chức thực hiện đến giám sát và đánh giá kết quả. Việc hoàn thiện Hiến pháp và các đạo luật liên quan theo hướng cụ thể hóa cơ chế kiểm soát hai chiều giữa các nhánh quyền lực, tăng cường vai trò của xã hội trong giám sát quyền lực, thiết lập cơ chế cảnh báo sớm và đánh giá liêm chính hành chính sẽ là những giải pháp then chốt để bảo đảm rằng quá trình chuyển đổi mô hình bộ máy không chỉ đạt được hiệu quả quản lý mà còn góp phần củng cố nền tảng dân chủ, pháp quyền và phát triển bền vững trong quản trị nhà nước hiện đại.

Tài liệu tham khảo

- [1] Trần Thị Sáu (2024). *Xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam và một số vấn đề đặt ra*. Nguồn: <https://tapchicongsan.org.vn/nghien-cu/-/2018/969102/xay-dung-nha-nuoc-phap-quyen-xa-hoi-chu-nghia-viet-nam-va-mot-so-van-de-dat-ra.aspx>. Nguồn: truy cập ngày 05/9/2025.
- [2] Lưu Văn Quảng (2020). *Bàn về cơ chế kiểm soát quyền lực nhà nước ở Việt Nam hiện nay*. Nguồn: <https://tapchicongsan.org.vn/web/guest/nghien-cu/-/2018/817167/ban-ve-co-che-kiem-soat-quyen-luc-nha-nuoc-o-viet-nam-hien-nay.aspx>, truy cập ngày 05/9/2025.
- [3] Trương Cộng Hòa, Lê Văn Phúc (2024). *Tiếp tục hoàn thiện thể chế về tổ chức bộ máy và phân cấp, phân quyền trong quản lý hành chính nhà nước gắn với mục tiêu quốc gia về chuyển đổi số*. Nguồn: <https://www.quanlynhanuoc.vn/2024/11/21/tiep-tuc-hoan-thien-the-che-ve-to-chuc-bo-may-va-phan-cap-phan-quyen-trong-quan-ly-hanh-chinh-nha-nuoc-gan-voi-muc-tieu-quoc-gia-ve-chuyen-doi-so/>, truy cập ngày 05/09/2025.
- [4] Phương Mai (2025). *Sửa đổi, bổ sung Hiến pháp năm 2013: Nghiên cứu kỹ lưỡng khi thiết lập bộ máy hành chính mới*. Nguồn: <https://baophapluat.vn/sua-doi-bo-sung-hien-phap-nam-2013-nghien-cuu-ky-luong-khi-thiet-lap-bo-may-hanh-chinh-moi-post543689.html>, truy cập ngày 05/9/2025.
- [5] Lê Văn Cẩm, Hoàng Tâm Phi (2023). *Lý luận về cơ chế kiểm soát quyền lực nhà nước*. Nguồn: <https://kiemsat.vn/ly-luan-ve-co-che-kiem-soat-quyen-luc-nha-nuoc-67254.html>, truy cập ngày 05/9/2025.
- [6] Lê Văn Phúc, Nguyễn Ngọc Ngân (2025). *Giải pháp thực hiện cơ chế Đảng lãnh đạo trong phân cấp, phân quyền của bộ máy hành chính nhà nước ở địa phương*. Nguồn: <https://www.quanlynhanuoc.vn/2025/03/04/giai-phap-thuc-hien-co-che-dang-lanh-dao-trong-phan-cap-phan-quyen-cua-bo-may-hanh-chinh-nha-nuoc-o-dia-phuong/>, truy cập ngày 05/9/2025.